

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Cocieru Tudor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 27 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Cocieru Tudor Grigore, născut la 08.05.1969,
originar din s. Gribovo, r-nul Drochia,
domiciliat în s. Șurii Noi, r-nul Drochia.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 20.11.2013 - 13.05.2014;

instanța de apel: 06.06.2014 - 27.05.2015;

instanța de recurs: 10.08.2015 - 02.12.2015.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dondușeni, din 13.05.2014, Cocieru T. a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate Rădiță Gh. și Guzun V. au fost lăsate fără soluționare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, că prin rechizitoriu Cocieru T. a fost învinuit de faptul, că în luna noiembrie 2011, în urma înțelegerii cu cet. Rădiță Gh. locuitor al s. Baraboi, r-nul Dondușeni, sub pretextul confecționării a 5 secțiuni de gard, prin abuz de încredere și înșelăciune a însușit de la el mijloace bănești în sumă de 8 000 lei, cauzându-i astfel un prejudiciu material considerabil.

Tot el, a fost învinuit în aceea, că la sfârșitul anului 2011, în urma înțelegerii verbale cu cet. Guzun V., locuitor al s. Baraboi, r-nul Dondușeni, își asumase angajamentul de a confecționa un gard din 29 secțiuni, cu dimensiunile de 2,34 x 1,30 m., costul unei secțiuni constituind 1 250 lei, în sumă totală de 36 250 lei, dintre care pe parcursul anului 2012, a confecționat numai 6 secțiuni, evaluate la

suma de 7 00 dolari SUA, achitată drept avans de către Guzun V., iar ulterior, acționând cu aceeași intenție, în aceleași circumstanțe, și sub pretextul achitării creditului dobândit de la B.C. "FinComBank" S.A., a solicitat și a primit ilicit de la Guzun V. încă 5 000 lei, neonorându-și obligațiile asumate, și fără a-i restitui părții vătămate suma respectivă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat dispunerea casării acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cocieru T. să fie condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani. Admiterea acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate și încasarea din contul lui Cocieru T. în beneficiul lui Rădiță M. a sumei de 8 000 lei, cu titlu de despăgubiri materiale și a sumei de 20 000 lei cu titlu de despăgubiri morale, precum și a sumei de 5 000 lei în beneficiul lui Guzun V. drept prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

În motivarea cerințelor formulate a susținut că:

- instanța nu a ținut cont de structura laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal;

- intenția făptuitorului de a intra în posesia bunurilor altei persoane prin înșelăciune a fost dovedită prin prezentarea de către inculpat părților vătămate a patentei de întreprinzător cu termenul de valabilitate expirat;

- instanța de fond a aprecierea neobiectiv informația eliberată de către B.C. "FinComBank" S.A., nr. 8570, din 03.12.2012, referitoare la creditul deținut de către IP „Cocieru Tudor”, care confirmă situația financiară extrem de precară în care se afla inculpatul la momentul dobândirii de la victime a mijloacelor bănești, fiind în lipsa unei fundamentări economice și a caracterului realizabil al angajamentului asumat, precum și lipsa unei activități aducătoare de profit;

- la cauză au fost anexate probe care denotă starea materială a părților vătămate și veniturile acestora, cât și existența persoanelor la întreținere;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 27.05.2015, a fost admis apelul declarat, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Cocieru T. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor pe un termen de 2 ani.

Conform art. 225 alin. (2) Cod de procedură penală, s-a dispus încasarea de la Cocieru T. în beneficiul lui Rădiță Gh. a despăgubirilor materiale în sumă de 8 000 lei și celor morale în sumă de 2 000 lei, precum și în beneficiul lui Guzun V. a prejudiciului material în sumă de 5 000 lei.

5. Instanța de apel a constatat fapta incriminată lui Cocieru T. prin rechizitoriu, concluzionând că probele prezentate de partea acuzării și anume: - *declarațiile părților vătămate Rădiță Gh. și Guzun V.*; - *declarațiile martorilor Rădiță M., Guzun L., Avasiloaie Vl.*; *materialele cauzei și anume: - plîngerile părților vătămate: Rădiță Gh. din 27.07.2012 (f.d. 4 vol. I), și Guzun V., din 22.02.2013 (f.d. 86 vol. I); - procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii, din 01.08.2012 (f.d. 6, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 17.08.2012 (f.d. 24-26 vol. I); - recipisa, din 05.09.2012, potrivit căreia Cocieru T. se obligă să finiseze construcția celor 5 secții de gard pentru Rădiță Gh., conform înțelegerii din decembrie 2011 în termen de pînă la 15.09.2012 (f.d. 32 vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 28.09.2012 (f.d. 50-52 vol. I); - informația B.C. "FinComBank" S.A. nr. 8570, din 03.12.2012 (f.d. 57 vol. I); - cererea lui Rădiță Gh. din 12.02.2013, de recunoaștere în calitate de parte vătămată și civilă (f.d. 62, 66, vol. I); procesul-verbal din 26.02.2013, de ridicare a schemei comenzii făcută de Rădița Gh. (f.d. 77-80, vol. I); - raportul din 02.05.2012, potrivit căruia cet. Guzun V., la sfîrșitul anului 2011, i-a transmis lui Cocieru T. suma de 700 dolari SUA (f.d. 90 vol. I); - cererea lui Guzun V. referitor la aceleași împrejurări a cauzei (f.d. 91, vol. I); - certificat eliberat de B.C. "Banca de Economii" S.A., privind cursul oficial (f.d. 118, vol. I); - răspunsul parvenit de la B.C. "FinComBank" S.A. (f.d. 119, vol. I); - cererea lui Guzun V. din 14.05.2013 de recunoaștere în calitate de parte vătămată și civilă (f.d. 120, 126, vol. I); - informația IFS Drochia din 14.05.2013, prin care s-a confirmat că Cocieru T. nu este deținător al patentei de întreprinzător (f.d. 137, 145, vol. I); - copia patentei de întreprinzător seria AB nr. 124375, eliberată titularului Cocieru T. (f.d. 150, vol. I), în ansamblul lor demonstrează vinovăția inculpatului, în comiterea infracțiunii imputate.*

Instanța de apel, a admis poziția acuzării privind intenția cu care a acționat inculpatul întru realizarea laturii obiective a excrocheriei, or, pe lîngă faptul, că la momentul dobîndirii mijloacelor bănești, starea financiară a inculpatului era una precară, fapt confirmat prin informația prezentată de către instituția financiară, avînd nerambursat creditul dobîndit în luna iunie 2011, ceea ce făcea imposibilă acoperirea financiară a angajamentului asumat, acesta ducînd în eroare părțile vătămate cu privire la intenția sa reală, a prezentat autorizația cu termenul expirat, ulterior inventînd noi împrejurări, privind imposibilitatea finisării lucrărilor de confecționare a gardurilor.

Totodată, instanța de apel, a apreciat critic declarațiile inculpatului Cocieru T., or, după cum s-a menționat mai sus, partea acuzării a administrat suficiente probe în sprijinul învinuirii formulate, ce dovedesc incontestabil vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, astfel, s-a statuat că aceste declarații nu corespund realității și au fost făcute cu scopul ușurării situației inculpatului

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că concluzia instanței de fond privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii de

escrocherie, este una incorectă, venind în contradicție cu împrejurările de fapt a cauzei expuse mai sus, ce denotă caracterul infracțional a faptei comise, adică intenția cu care inculpatul Cocieru T. a acționat în vederea însușirii bunurilor părților vătămate, refuzându-le ulterior restituirea mijloacelor bănești.

Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată versiunea formulată de partea apărării și preluată de către instanța de fond privind existența între părți a unui litigiu de ordin civil, ce urmează a fi soluționat pe cale civilă, fiind invocate în acest sens prevederile art. 1 a Protocolului 4 a CoEDO, *ce exclude condamnarea persoanei pentru singurul motiv, că nu-și poate onora obligațiile asumate*. Or, împrejurările de fapt a cauzei, constatate în baza probelor cercetate, denotă nedorința și nu imposibilitatea inculpatului de a-și onora angajamentul asumat, de altfel nerealizat de el începând cu luna noiembrie 2011 și pînă în prezent.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Cocieru T., de circumstanțele cauzei, care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, fapt care a permis aplicarea în privința acestuia a pedepsei amenzii în limita sancțiunii normei penale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declar recurs ordinar inculpatul, care invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, și menținerea sentinței.

În motivarea recursului, inculpatul invocă că:

- decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată;
- inculpatul a fost condamnat în lipsa probelor;
- în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate;
- nu a fost demonstrat primirea banilor de către inculpat de la părțile vătămate prin înșelăciune și abuz de încredere;
- între părțile vătămate și inculpat a avut loc o convenție verbală, fapt care dovedește existența raporturilor juridice civile;
- neîndeplinirea în termen a lucrărilor au fost condiționate de amenințările și ulterior maltratarea inculpatului de către Radiță Gh.;
- organul de urmărire penală a omis prevederile art. 223 Cod de procedură penală, astfel, în prezenta cauză penală lipsește partea civilmente responsabilă, recunoscută în mod legal, care ar putea fi supusă răspunderii pentru prejudiciile cauzate.

6.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, invocînd că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de

procedură penală. Astfel recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei menționate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temei pentru recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal remarcă că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din sumarul recursului rezultă că autorul acestuia își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor și în acțiunile lui nu ar fi prezente elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Conform materialelor dosarului se atestă că inculpatul a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat de instanța de apel în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, escrocheria, adică *dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiul invocat de recurent și prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată și nu a admis o careva eroare gravă de fapt ce ar afecta soluția acesteia.

Colegiul ține să remarce că, Curtea de Apel a respins întemeiat afirmația inculpatului și avocatului acestuia precum că în acțiunile lui Cocieru T. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, iar între inculpat și părțile vătămate ar existat relații civile.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, *latura obiectivă* a escrocheriei se exprimă prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rîndul lor au în suport - relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc., care, cunoscînd o anumită evoluție și avînd amprenta încrederii, sunt exploatare cu rea-credință de potențialul escroc la realizarea rezoluției infracționale.

Așadar, analizînd acțiunile inculpatului pe fiecare episod incriminat Colegiul conchide că acesta, exploatînd rapoartele de încredere constituite între el și viitoarele victime, sub pretextul confecționării secțiunilor de gard, prin intermediul înșelăciunii, i-a determinat pe: Rădiță Gh. și Guzun V., să-i transmită benevol sumele bănești, eronat considerînd că este în drept de a le primi.

Prin *înșelăciune* în sensul art. 190 Cod penal se înțelege - *dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității*, cum de altfel a fost în prezenta speță, inculpatul Cocieru T. prezentînd părților vătămate patenta de întreprinzător seria AB nr. 124375, cu termenul de valabilitate expirat la momentul săvârșirii infracțiunii, demonstrează *intenția* făptuitorului de a intra în posesia bunurilor altei persoane prin înșelăciune.

Totodată, informația prezentată de B.C. „FinComBank” S.A., din 03.12.2012, și 03.05.2013 (f.d. 57, 119, vol. I), atestă perioada, datoria față de bancă și ratele stingerii creditului, de către Cocieru T., fapt care denotă situația financiară extrem de precară în care se afla inculpatul la momentul dobîndirii de la victime a mijloacelor bănești, în lipsa unei fundamentări economice și a caracterului nerealizabil al angajamentelor asumate, precum și lipsa unei activități aducătoare de profit, necesare onorării angajamentului, demonstrează cert *scopul de cupiditate* cu care inculpatul a acționat la dobîndirea ilicită a bunurilor, urmărind intenția sustragerii lor la momentul intrării în stăpînire asupra acestora, neavînd intenția de a-și onora angajamentul asumat.

Totodată, comportamentul manifestat de către inculpat, chiar și după punerea la dispoziție de către Rădiță Gh. a materialului feros, precum și dobîndirea suplimentară de la Guzun V. a sumei de 5 000 lei, la fel denotă *intenția* cu care el a acționat în vederea dobîndirii ilicite a bunurilor altor

persoane. Or, chiar și în aceste condiții, inculpatul nu și-a onorat obligațiile asumate, iar declarațiile făcute de el în sensul înstrăinării gardului confecționat din mijloacele bănești primite de la Guzun V., în vederea acoperirii datoriei creditoriale pe care le avea față de bancă, cu atât mai mult demonstrează caracterul ilicit al acțiunilor întreprinse, fapt ce în opinia instanței de recurs a confirmat vinovăția lui în comiterea excrocheriei prin dezinformarea conștientă a victimelor, prin prezentarea vădit falsă a realității (*înșelăciunea activă*) cu trecerea sub tăcere a realității, ascunzând faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (*înșelăciune pasivă*).

Materialele cauzei nu conțin probe care ar confirma că inculpatul a întreprins careva măsuri în vederea onorării obligațiilor asumate, or, dînsul din start avînd scop de cupiditate și folosindu-se de încrederea pe care o avea Rădiță Gh. a primit ca arvună bani și materiale necesare pentru confecționarea gardului, în sumă totală de 8 000 lei, pe care ilegal i-a însușit, fără a-și onora obligațiunile.

Cît privește epizodul cu Guzun V., Colegiul constată că și în acest caz Cocieru T. acționînd după aceeași schemă ca și în cazul lui Rădiță Gh., după ce a cîștigat încrederea lui Guzun V., a cerut și a primit de la acesta suma de 5 000 lei cu titlu de arvună, pe care la fel ilegal a însușit-o, fără a-și onora obligațiunile.

Așadar, Colegiul conchide că în ambele cazuri descrise mai sus Cocieru T. exploatînd rapoartele de încredere care s-au stabilit între el și victime, *prezentîndu-le date false și denaturînd circumstanțele abuzînd de încrederea acestora* a dobîndit ilicit bunurile părților vătămate.

Totodată, Colegiul penal menționează că, în contextul infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, *înșelăciunea poate fi realizată și prin promisiuni* și anume: - cînd făptuitorul ia de la victimă banii, angajîndu-se să presteze un anumit serviciu, să execute o lucrare, cu toate că *de facto* nu are intenția să execute lucrarea ori să presteze serviciul.

Colegiul penal apreciază critic argumentele inculpatului precum că faptele sale pe ambele epizoade nu constituie elementele infracțiunii incriminate, pe motiv că relațiile dintre inculpat și părțile vătămate poartă caracter civil și nu penal.

Analizînd natura raporturilor juridice între inculpat și părțile vătămate menționate, este evident că acestea poartă un caracter penal.

Astfel, prin probele administrate și verificate de instanța de apel s-a constatat cu certitudine că *intenția inculpatului de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere mijloace bănești a apărut la ultimul înainte de intrarea în stăpînire asupra acestor bunuri*, aceasta fiind dovedită prin faptul că inculpatul în lipsa unei surse de venit stabile, și-n prezența caracterului nerealizabil al angajamentului asumat, a primit de la Rădiță Gh. și Guzun V. ca arvună în cumul suma de 13 000 lei,

promițându-le executarea în termen a lucrărilor de confecționare a secțiunilor de gard.

Faptul că inculpatul nu a avut intenția *de facto* să îndeplinească angajamentul asumat se confirmă și prin comportamentul acestuia după intrarea în posesia banilor, și anume: se eschiva de la convorbirile telefonice și de la întâlnirile cu părțile vătămate.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în *pct. 5. al prezentei decizii*, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie, adică atât *latura obiectivă*, cât și cea *subiectivă* a acestei infracțiuni.

Colegiul penal apreciază ca fiind declarative argumentele inculpatului, precum că a fost amenințat și maltratată de către Rădiță Gh., or, la cauză nu este anexată vreo plîngere din partea acestuia către autoritățile de resort, care ar confirma pretențiile inculpatului în acest sens.

Trimiterea recurentului la art. 6 al CoEDO și la practica CtEDO (*cauza Rigvold c. Norvegiei*) este neîntemeiată deoarece, în cauza menționată Curtea a conchis că, „*acțiunea deschisă contra reclamantului de către pretinsa sa victimă nu a fost o acțiune penală, ci o acțiune civilă, astfel că reclamantul nu era subiect al unei acuzații în materie penală, în sensul art. 6 din Convenție*”, însă, la caz, Cocieru T. nefiind *subiect al relațiilor civile*, a fost supus pedepsei nu pentru că nu a fost în măsură să execute o obligație contractuală, ci pentru că prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit mijloace bănești de la părțile vătămate în sumă totală de 13 000 lei, adică în proporții considerabile, în lipsa a careva garanții reale că le va restitui, ori că își va onora angajamentul asumat (confecționarea secțiunilor de gard), nefiind angajat în câmpul muncii și neavînd careva venituri, fapt constatat prin cumulul de probe anexate la dosar și verificate de către instanța de apel. În consecință, art. 6 § 2 al CoEDO, în speță nu este aplicabil.

Cu referire la argumentul inculpatului precum că organul de urmărire penală a omis să-l recunoască ca parte civilmente responsabilă în cauza dată, Colegiul penal menționează că potrivit art. 73 alin. (1) Cod penal, *parte civilmente responsabilă este recunoscută persoana fizică sau juridică care, în baza legii sau conform acțiunii civile înaintate în procesul penal, poate fi supusă răspunderii materiale pentru prejudiciul material cauzat de faptele învinuitului, inculpatului*.

Parte civilmente responsabilă nu poate fi identificată cu inculpatul, adică, fiind o persoană distinctă care urmează să acopere prejudiciul cauzat de fapta ultimului.

În speță nu există o astfel de persoană responsabilă care să acopere prejudiciul cauzat de inculpat, deoarece inculpatul personal se face responsabil de prejudiciul cauzat prin acțiunile sale.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivarea recursului inculpatului prin prisma *pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală* se consideră

necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei de recurs.

Generalizînd cele menționate mai sus, Colegiul penal constată că acțiunilor lui Cocieru T. i s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, fapt care a permis aplicarea în privința acestuia a pedepsei amenzii în limita sancțiunii normei penale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea bunurilor.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cocieru Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, din 27 mai 2015, în cauza penală în privința lui *Cocieru Tudor Grigore*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti